Biuletyn
Polonistyczny

26.05.2015

Dzieła zebrane Zygmunta Krasińskiego. Nowe wydanie krytyczne

Studia edytorsko-filologiczne, słownikowo-encyklopedyczne, dokumentacyjno-bibliograficzne

Instytut Filologii Polskiej, Wydział Nauk Humanistycznych WNH_UKSW, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach, Uniwersytet Mikołaja Kopernika

Ostatnie krytyczne wydanie jubileuszowe Pism Zygmunta Krasińskiego pochodzi z roku 1912. Za sprawą Jana Czubka, bibliotekarza Akademii Umiejętności, kultura narodowa została wzbogacona w 8 tomów starannie (jak na ówczesne warunki) przygotowanych dzieł z aparatem filologicznym oraz objaśnieniami, które w tamtym czasie spełniały wymogi edycji naukowej i znacznie poszerzały zbiór znanych utworów poety w stosunku do wcześniejszych wydań m.in. Tadeusza Piniego i Józefa Kallenbacha. Wydanie Czubka stało się źródłem przedruków w kolejnych edycjach popularnych, zwłaszcza powojennych, w tym najbardziej znanego wyboru Dzieł literackich, przygotowanego w 3 tomach przez Pawła Hertza (PIW, Warszawa 1973). Sytuacja spuścizny po Zygmuncie Krasińskim stała się dramatyczna wskutek zniszczenia w czasie wojny Biblioteki Ordynacji Krasińskich, przechowującej cenne manuskrypty. Część materiałów uległa bezpowrotnemu zatraceniu, inne zostały rozproszone. Stan współczesnych edycji autora Irydiona, opierających się na przedrukach dawnych wydań i nieuwzględniających wymogów współczesnej nam sztuki edytorskiej, jest bez wątpienia najbardziej zaniedbaną częścią naszych badań podstawowych nad romantyzmem literackim. Projektowane nowe wydanie krytyczne ma ten stan odmienić, choć warunki realizacji założeń krytyki tekstu są znacznie trudniejsze, biorąc pod uwagę zasoby archiwalne. Nowa edycja siłą rzeczy musi więc w dużej mierze uwzględniać wyniki dotychczasowych badań tekstologicznych, zwłaszcza edycji Czubka i Kallenbacha, ostrożnie odtwarzać i przywracać wygląd pierwodruków i rękopisów. Należy w tym celu (paradoksalnie) ograniczyć zespół materiałów wyjściowych do prac mających charakter naukowy i nie uwzględniać kopii oraz odpisów, których wartości nie jesteśmy już w stanie zweryfikować, gdyż uległy one zniszczeniu. Edycja krytyczna obliczona na 7 tomów w 10 woluminach ma ukazać się jako całość, w opracowaniu zbiorowym zespołu badawczego złożonego przede wszystkim z pracowników i współpracowników toruńskiego Zakładu Edytorstwa i Tekstologii Dzieł Literackich oraz Wydawnictwa Naukowego UMK. Zespół dokona przeglądu istniejących zasobów archiwalnych, zbierze pełną dokumentację przedsięwzięcia, przygotuje podstawy tekstowe, nowe tłumaczenia utworów francuskojęzycznych, objaśnienia oraz aparat krytyczny, wydany następnie w formie dodatku do każdego tomu na nośniku cyfrowym. Projekt zawiera więc przygotowawcze prace badawcze o charakterze tekstologiczno-filologicznym, prace redakcyjne oraz wydanie całości nowej edycji. Zachowane zostaną wszelkie procedury wypracowane w tradycji

badań edytorskich, tak by nowe wydanie spełniało założenia edycji krytyczno-naukowej wraz z niezbędnymi popularnymi odniesieniami (typ „B” w nomenklaturze prof. Konrada Górskiego; jako wzorzec służy będzie Wydanie Rocznicowe Dzieł A. Mickiewicza pod red. Zofii Stefanowskiej).